

Abstrakt

Cílem diplomové práce je porovnat irskou a českou inscenační praxi a recepci hry Briana Friela *Dancing at Lughnasa / Tanec na konci léta*, nepochybně jedné z jeho nejslavnějších a nejúspěšnějších her. Po více než zdařilé premiéře hry v Abbey Theatre v Dublinu (1990), byla tato inscenace Patricka Masona přenesena do Londýna a na Broadway, kde získala další uznání kritiky, oblibu diváků a několik prestižních ocenění. První česká inscenace v režii Jana Buriana byla uvedena v Divadle na Vinohradech roku 1993 a během následujících dvaceti let se hra dočkala dalších osmi profesionálních inscenací v českých, nejčastěji regionálních divadlech.

Úvodní kapitola analyzuje hru *Tanec na konci léta* pomocí metody close reading, dále též vychází ze sekundární literatury. Následující kapitola se věnuje kontextu a je rozdělena do dvou částí. První z nich nastiňuje historický kontext, do kterého je děj hry zasazen. Soustředí se tedy především na události roku 1936 v Irsku i ve světě. Druhá část se zabývá kontextem, ve kterém byla hra *Tanec na konci léta* napsána. Čtvrtá a pátá kapitola tvoří hlavní část diplomové práce. Tyto kapitoly jsou zaměřeny na popis pěti nejvýznamnějších inscenací v Irsku a v České republice. Inscenace jsou analyzovány z hlediska kontextu, ve kterém vznikaly, režisérského záměru, herectví a ohlasů kritiky. Poslední kapitola porovnává nejvýznamnější irské a české inscenace a snaží se objasnit, proč je tato hra atraktivní i pro české tvůrce a diváky. Obrovská popularita hry *Tanec na konci léta* na českých jevištích je často vysvětlována tím, že nabízí pět velkých ženských rolí a s nimi i pět neobyčejných hereckých příležitostí. Práce se proto pokusí zjistit, je-li tato skutečnost opravdu jedinou motivací k inscenování hry. V neposlední řadě se diplomová práce zabývá otázkou, do jaké míry hře škodí potlačení témat vycházejících z irského kontextu a nejsou-li čeští diváci při sledování inscenace při neznalosti tohoto kontextu ochuzeni.